

Sygn. akt III KZ 47/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **Ł. K.**

o wznowienie postępowania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 5 października 2018 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 17 sierpnia 2018 r., sygn. akt II AKo [...], o odmowie przyjęcia wniosku o

wznowienie postępowania,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 23 kwietnia 2018 r. do Sądu Apelacyjnego w [...] wpłynął wniosek Ł.K. – własnoręcznie przez niego sporządzony – o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w E., sygn. akt VI Ka [...].

Zarządzeniem z dnia 11 maja 2018r., na podstawie art. 78 § 1 i 1a k.p.k. wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu, który w dniu 9 lipca 2018 r. (data prezentaty) nadesłał do Sądu pismo informujące w trybie art. 84 § 3 k.p.k. o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania.

W uwzględnieniu powyższego zarządzeniem z dnia 12 lipca 2018 r. wezwano skazanego do uzupełnienia braku formalnego wniosku przez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego, zakreślając

termin 7 dni od daty doręczenia przedmiotowego wezwania pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Powyższe wezwanie doręczono skazanemu w dniu 17.07.2018 r. (k.46).

Do dnia 24 lipca 2018 r. wniosek spełniający wymóg formalny w zakresie tzw. przymusu adwokacko-radcowskiego nie wpłynął w związku z czym, zarządzeniem z dnia 17 sierpnia 2018 r., sygn. akt II AKo [...], Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], w oparciu o przepis art. 120 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania osobiście złożonego przez Ł. K..

Zarządzenie powyższe zaskarżył skazany. W uzasadnieniu zażalenia powołał się na swoją sytuację materialną uniemożliwiającą mu uzyskanie pomocy prawnej adwokata, który sporządziłby i podpisał wniosek o wznowienie, a nadto po raz kolejny wskazał na okoliczności, które w jego ocenie winny skutkować wznowieniem przedmiotowego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie mogło zostać uwzględnione.

W pierwszym rzędzie podkreślić należy, że dla rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonego zażalenia nie mogły mieć żadnego znaczenia te wszystkie podnoszone przez Ł. K. okoliczności, które dotyczą zasadniczego postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w O. w sprawie o sygn. II K [...], a zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w E., wydanym pod sygn. VI Ka [...], bowiem zakresem prowadzonej w takim wypadku kontroli instancyjnej przez Sąd Najwyższy objęta jest wyłącznie prawidłowość wydanego w toku postępowania wznowieniowego zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego samodzielnie przez skazanego.

W tym natomiast zakresie wymaga wskazania, że brak formalny wniosku o wznowienie postępowania, jakim jest złożenie wniosku niespełniającego wymogu określonego w art. 545 § 2 k.p.k. (sporządzenie go i podpisanie przez obrońcę lub pełnomocnika) ma charakter usuwalny.

W związku z tym wnioskodawcę należy wezwać do jego usunięcia w trybie art. 120 § 1 k.p.k. Uzupełnienie braku w terminie, a byłoby nim złożenie wniosku sporządzonego przez adwokata lub radcę prawnego, wywołuje skutki od dnia jego

wniesienia. W przeciwnym wypadku pismo uznaje się za bezskuteczne, co w odniesieniu do wniosku o wznowienie postępowania, który został sporządzony przez samego skazanego, powoduje wydanie zarządzenia o odmowie jego przyjęcia (art. 120 § 2 k.p.k.).

Ten tok procedowania został w niniejszej sprawie dopełniony.

Zauważyć jednocześnie należy, że przepis art. 545 § 2 k.p.k. wprowadzający tzw. przymus adwokacko-radcowski to regulacja o charakterze obligatoryjnym i nie ma możliwości obejścia jego rygorów. Obowiązuje on z woli ustawodawcy i tylko ustawodawca - nie zaś organ procesowy w skutek własnej decyzji - może z tego przymusu zrezygnować.

Ponieważ, jak już była o tym mowa wyżej, w zakreślonym skazanemu terminie, tj. do dnia 24 lipca 2018 r., wniosek sporządzony i podpisany przez obrońcę nie wpłynął, konieczne było wydanie zaskarżonego zarządzenia.

Nawiązując natomiast do sugerowanej przez skarżącego możliwości wniesienia kasacji podkreślić należy, że w istniejącej w tej sprawie sytuacji procesowej, kasacja może być obecnie wniesiona wyłącznie przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 § 1 k.p.k., tj. Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich, do których Ł. K. może zwrócić się sam z odpowiednim wnioskiem, bez pośrednictwa adwokata lub radcy prawnego.

Uwzględniając całokształt poczynionych wyżej rozważań, a więc zgodność z obowiązującymi przepisami zaskarżonej decyzji procesowej, której argumentacja zawarta w zażaleniu nie podważyła, należało postanowić, jak na wstępie.